

Forandringer i Lønningerne blive forhøiede saaledes, at de komme ud over den ene Procent. Det er der Anledning til at gjøre, fordi Finanslovsforslaget i Aar indeholder en Række Opførelser af Lønninger, som medføre Forhøielser, og som, hvis de vare gaaede noget videre, vilde medføre en Forhøielse, der gik ud over den ene Procent, idet der endnu kun er en Beholdning til Disposition paa 1,224 Kr. 67 Ore. Saa længe denne Sum er der, vil Ministeren kunne foretage Lønningsforhøielser, uden at han derved kommer ud over den ene Procent, men naar Ministeren for at forbedre Lønningerne vil overskride den ene Procent, vil Dissentsen med Udvalget opstaa, og vi forudsætte derfor, at det ikke vil ske uden efter Overenskomst med Rigsdagen.

Finansministeren (Estrup). Ja, jeg veed ikke, hvorpaa den ærede Ordfører støtter den Forudsætning, at Administrationen med Hensyn til disse Dispositioner, der staa den frit, skulde binde sig overfor den ærede Ordfører eller Finansudvalget. Af hvad Grund, hvorfor skulde man indgaa bindende Afstale om et Punkt, hvor Administrationen staa med frie Hænder. At jeg ikke agter at gjøre det, ikke har det i Sind, ikke tænker derpaa, og at der ingen Nødvendighed er for Tiden for at formindste Kollektørernes Provision for at faae højere Beløb til Administrationen, har jeg allerede udtalt, men jeg forstaaer ikke, hvorpaa den ærede Ordfører støtter en Forventning om, at jeg i det Forhold, hvori jeg beklageligvis staaer til Flertallet, skulde gaa hen og binde Administrationen ved Tilfald, hvor der for mig aldeles ingen Nødvendighed er derfor. Jeg forstaaer ikke, hvorledes den ærede Ordfører egentlig kan vente, at jeg skulde gjøre det.

Ordføreren (Hofstein): Det synes jeg, at den høitærede Minister dog maa have meget let ved at forstaa, efter som han selv i Anmærkninger til Finanslovsforslaget har udtalt, at han opfatter Loven saaledes, og det, vi have udtalt i Betænkningen, er altsaa ingenlunde en Opfordring til den høitærede Minister om at slutte Afford med os om en Regel, men at udtale vor Forstaaelse af Loven i Overensstemmelse med den Forstaaelse, som den høitærede Minister selv har gjort gjældende i Anmærkning til § 7 i Finanslovsforslaget. Der udtalte den høitærede Minister: „Efter Lov af 6te Marts 1869 om Klasselotteriets Ordning m. v. bliver der af Rindstudssummen at beregne som Rabat for Statsklassen 10 pCt. samt i Provision til Kollektørerne og i Ad-

ministrationsudgifter henholdsvis 5 pCt. og 1 pCt.“ Det er altsaa saaledes, at Anmærkningen forstaaer Loven af 1869, og da vi gik ud fra, at Thingets Mening er den samme som Finansministerens, er den Bemærkning, som her staaer i Betænkningen, ikke Andet end en Indregistrering af den af Ministeren i Anmærkningen udtalte Anskuelse, og det er ikke et Dieblisk faldet os ind, at vi ikke skulde være enige deri. Jeg tilstaaer derfor, at det forbauser mig, at den høitærede Minister opfatter det som en Kontrakt, vi nu skulde slutte som noget Nyt. Det er hans egen i Anmærkningerne udtalte Opfattelse af Loven, som vi i Betænkningen staa fast ogsaa er vor, og som vi gaa ud fra bliver fulgt i Fremtiden. Grunden til, at vi have forrigeret den oprindelige Redaktion i den Betænkning, som først blev tilsendt den høitærede Minister, er ganske simpelt den, at det Udtryk, der nu staaer i Betænkningen, formentlig er korrektere og mere overensstemmende med Lovens Ordlyd, men der er ikke faldet os Andet ind, end at det er i Overensstemmelse med Lovens Forstaaelse, og det er jo ogsaa den høitærede Ministers Forstaaelse. Vi forlange kun, at den høitærede Minister skal staa ved sin Opfattelse i Anmærkningen til Finanslovsforslaget, og det er ikke faldet mig ind, at den høitærede Minister ikke vilde gjøre det, selv under de nuværende Forhold.

Finansministeren (Estrup): Disse 5 og 1 Procent angive det nu faktisk Bestaaende. Det Udtryk, her er brugt, er brugt tidligere, uden at man, antager jeg, har tænkt paa at lægge en Lovfortolknings Betydning deri. Med den Nøiagtighed tror jeg ikke, at Anmærkningerne til Finansloven nogeninde blive skrevne, at de skulde kunne bruges til Lovfortolking. Loven siger ganske simpelt 6 pCt. til begge Dele. Hvorpaa Udvalget støtter sin Formening om, at det er Lovens Forudsætning, at det skal deles som 5 og 1, veed jeg ikke. Det har været det hidtil faktisk Bestaaende, som der i mine Tanker ingen Grund er til at forandre, før det bliver nødvendigt; men hvorfor man skulde binde sine Hænder, naar Loven ikke binder dem, til ikke at forandre det, selv om det skulde forekomme En nødvendigt, det er kun det, jeg ikke kan forstaa.

Ordføreren (Hofstein): Udvalget støtter virkelig ene og alene sin Opfattelse, sin Fortolking af Loven, paa to Ting: paa den hidtil bestaaende Praxis og paa Ministerens egen Anmærkning. Nu i Dag siger